

VIOLA CANINA

NOMENCLATUUR EN ETYMOLOGIE

Viola canina, ook wel bekend als hondsviooltje, ontleent zijn naam aan het Latijnse woord "canina", wat 'van de hond' betekent. De reden voor deze naamgeving is niet geheel duidelijk, maar het kan te maken hebben met het feit dat deze soort in het wild voorkomt en niet bekendstaat om medische of culinaire waarde, in tegenstelling tot sommige andere viooltjes. Het geslacht *Viola* verwijst naar de algemene benaming voor viooltjes.

TAXONOMIE

De taxonomische classificatie van *Viola canina* is als volgt:

- Rijk: Plantae (Planten)
- Clade: Angiospermae (Bedektzadigen)
- Clade: Eudicotyledons (Tweezaadlobbigen)
- Orde: Malpighiales
- Familie: Violaceae (Viooltjesfamilie)
- Geslacht: *Viola*
- Soort: *Viola canina*

SYNONIEMEN

Synoniemen voor *Viola canina* zijn onder andere:

- *Viola montana*
- *Viola arenaria* Deze namen worden soms gebruikt in oudere teksten, maar *Viola canina* is de meest gangbare en erkende wetenschappelijke naam.

VARIËTEITEN

Binnen de soort *Viola canina* zijn er geen officieel erkende variëteiten. De plant vertoont echter variaties in vorm en kleur afhankelijk van de geografische locatie en groeicondities, vooral in de kleurintensiteit van de bloemen.

FAMILIE

Viola canina behoort tot de Violaceae, oftewel de viooltjesfamilie. Deze familie omvat meer dan 500 soorten, die wereldwijd voorkomen, van gematigde streken tot tropische hooglanden. Viooltjes staan bekend om hun kleine, maar sierlijke bloemen en worden vaak gebruikt als sierplanten.

HOOGTE

Deze plant blijft relatief laag, met een gemiddelde hoogte van 10 tot 25 centimeter. *Viola canina* heeft een kruidachtige groeiwijze en verspreidt zich vaak over de grond, waardoor hij goed kan dienen als bodembedekker.

BLOEMKLEUR

De bloemen van *Viola canina* zijn doorgaans lichtblauw tot paars, met een donkerder hart. Ze hebben de typische viooltjesvorm met vijf bloemblaadjes, waarbij het onderste blaadje vaak groter is dan de andere vier. De bloemen zijn klein, maar opvallend door hun heldere kleur.

BLADKLEUR

De bladeren van *Viola canina* zijn licht tot donkergroen en hebben een ovale, hartvormige vorm. Ze staan afwisselend aan de stengel en kunnen een beetje gekarteld zijn aan de randen. De bladeren zijn dun en hebben een zachte textuur.

BLOEIPERIODE

Viola canina bloeit van april tot juni. In deze periode produceren de planten hun kenmerkende blauwe bloemen, die de lente en vroege zomer kleuren. Soms kan de plant in de herfst een tweede bloeiperiode hebben, afhankelijk van de weersomstandigheden.

STANDPLAATS

Deze plant gedijt het beste in zonnige tot licht beschaduwde standplaatsen, zoals graslanden, heidevelden, bossen en open plekken. *Viola canina* houdt van goed doorlatende, enigszins zure grond. In de natuur komt hij vaak voor op zand- en leemgronden, vooral in bossen en heidevelden.

HERKOMST

Viola canina is inheems in Europa en delen van Azië. Hij groeit in het wild in verschillende gematigde streken en is vaak te vinden in open, natuurlijke habitats zoals heidegebieden, zandduinen en lichte bossen. De plant speelt een belangrijke rol in het behoud van biodiversiteit in deze ecosystemen.

SOORT GEWAS

Het hondsviooltje is een vaste plant. Dit betekent dat hij elk jaar terugkeert en vaak verspreidt hij zich langzaam via wortelstokken. De plant wordt gekweekt in tuinen vanwege zijn sierlijke bloemen en zijn vermogen om zich goed aan te passen aan natuurlijke, halfwilde omstandigheden.

VERMEERDERINGSWIJZE

Viola canina kan zich voortplanten door zaad, maar vermeedert zich ook via uitlopers en wortelstokken. In het wild verspreidt hij zich vaak door zaadverspreiding, waarbij de zaden door mieren worden meegenomen (myrmecochorie). In tuinen kan de plant worden vermeerderd door deling of het opvangen van zaad in de herfst.

KLIMAATZONE

Viola canina is winterhard en kan groeien in USDA-zones 4 tot 7. Dit betekent dat hij koude winters goed kan verdragen en bloeit in gematigde klimaten. De plant heeft een voorkeur voor een koele, vochtige lente en zomer, maar verdraagt ook drogere periodes.

INSECTEN

De bloemen van *Viola canina* trekken bijen, vlinders en andere bestuivende insecten aan. Vooral solitaire bijen maken gebruik van de nectar en het stuifmeel. Bovendien helpt de plant de biodiversiteit in natuurlijke gebieden te bevorderen door het aantrekken van bestuivers.

BRONVERMELDING

- Royal Horticultural Society – *Viola canina*
 - Kew Science – *Viola canina*
 - Plants For A Future – *Viola canina*
-

SAMENVATTING

Onderwerp	Beschrijving
Nomenclatuur	Naam verwijst naar 'hond' zonder duidelijke reden
Taxonomie	Rijk: Plantae, Clade: Eudicotyledons, Orde: Malpighiales, Familie: Violaceae
Synoniemen	<i>Viola montana</i> , <i>Viola arenaria</i>
Variëteiten	Geen officiële variëteiten
Familie	Violaceae (Violtjesfamilie)
Hoogte	10-25 cm
Bloemkleur	Lichtblauw tot paars
Bladkleur	Licht tot donkergroen, ovaalvormig
Bloeiperiode	April tot juni
Standplaats	Zonnige tot licht beschaduwde plaatsen, goed doorlatende zure grond
Herkomst	Inheems in Europa en Azië
Soort gewas	Vaste plant
Vermeerderingswijze	Zaad, wortelstokken, uitlopers
Klimaatzone	USDA-zones 4 tot 7
Insecten	Aantrekkelijk voor bijen en vlinders